

Hiçten Saadetler Ülkesi

– İbrahim Kilik · 03 Haziran 2013

Çay ve simit iki sırdaş. Birinin rengi ve ışıltısı, diğerrinin susamı ve çıtır çıtır tazeliği cezp eder insanı. İki birden albeni sağanağında sıırıslıklam ıslatır. Taze ve dumanı üstünde susamlı halka dişlerinizin arasından damağınıza hoş bir tat yayarken siz berrak ve sımsıcak çayla hem dem edersiniz hoş tadı ağzınızda. O anda hücre hücre şükre kapı aralarsınız. Billur bir kapıdan hiçten saadetler yurduna girersiniz.

Hiçten saadetler yurdunda tevazu ve albeniyi aynı iklimde teneffüs etmenin ayrıcalığını yaşarsınız. O ülkenin melikesi çay ve simit adındaki iki güzeldir. Siz onlara konuk olmanın hoşluğuyla Sermest olurken onlar de sizi ağırlamanın mutluluğunu yaşar. Bu minvalde hiçten saadetler ülkesinde huzur buğu buğu ve sımsıcaktır. Öyle şana üne debdebeye pabuç bırakılmaz bu efsane ülkede. Her şey tevazu terazisinde tartılır, gönül tezgahında dokunan ipek kilimlere sarılır ki buna sohbet de dahildir.

Çay ve simit, sadeliğin, içtenliğin ete kemiğe büründüğü zamanlarda merhaba denilen ikili; ama ikilik değil birliktir orada geçerli olan. Dostluğun, kardeşliğin ; birliğin dirliğin ,kanaatkarlığın sembolü olan iki dosttur adeta bu iki nimet. Ayrı, hoş bir tat verir damağa. Taze günün başlangıcına imza atan tazelikdir çoğu kez. Bereketin çokluk olmadığına simgedir çayla simit. Evvelinde Bismillah sonrasında elhamdülillah dedirtir insana. Çiğnen tat yudumlana nefaset sımsıcak ve billurdan anların güzelleri ve güzellikleri.

Hele Kirve, oradan bir çay ve simit ver! Ver ki bizzat teyit edelim yukarıda söylenenleri. Hiçten saadetler ülkesinde saadet kapısının altın kolunu çevirelim tevazu ile sonra vira Bismillah diyelim simitten bir parça koparalım, çaydan bir yudum alalım açılalım tevazu denizine...

Ankara, 03.06.2013 İ.K